

Henseende maa det imidlertid erindres, at Afgiften kun bliver at erlægge en Gang, og at Effekterne da senere kunne omsættes saa ofte det ønskes uden Erlægelse af yderligere Stempelafgift.

For Præmieobligationer er der foreslaaet en høiere Afgift. Ligesom det nemlig vel tør forudsættes, at Den, der ad denne Vej vil tilfredsstille sin Spillelyst, heller ikke vil finde det særlig byrdefuldt at betale den høiere Afgift, saaledes kan for samme anføres Analogien af hvad der gjælder med Hensyn til Lodsejler, idet en saadan Seddel, der for de tvende aarlige indenlandste Klasselotterier koster 50 Rd., bærer en Stempelafgift af 48  $\frac{1}{2}$ , altsaa  $\frac{3}{4}$  af, det nu for Præmieobligationer foreslaaede Stempel, medens disse tidst give Afgang til en gennem en lang Række fortsat Gewinnfordeling.

Forsaauidt det er foreslaaet, at de paagjældende Effekter skulle stemples efter deres Paalydende, da vilde deres Kursværdi i og for sig afgive et naturliger Grundlag, hvorved man i en Del Tilfælde vilde opnaa en ligeligere Beskatning, af de forskellige Papirer, men paa den anden Side vilde en herpaa grundet Beregningsmaade i høj Grad vanskeliggjøre Bedømmelsen af, hvorvidt det rigtige Stempel er benyttet i det enkelte Tilfælde, og det tør vel ogsaa forudsættes, at Forskjellen mellem Afgiften, eftersom den ene eller anden af de nævnte Beregningsmaader lægges til Grund, ordentligvis ikke vil være af nogen indgribende Betydning.

#### Til § 5.

Hvad angaaer Fristen til Berigtigelse af Stempelingen, da er denne for de Dokumenters Bedkommende, der fremtidig indkomme her i Landet, i Overensstemmelse med den i Stempellovens § 90 fastsatte Frist. For de Værdipapirers Bedkommende, der alt ere indkomne, men som ikke ere blevne frigjorte inden d. 1ste Juni 1872 paa den i § 2 omhandlede Maade, synes der at være Anledning til at sætte en Overgangsfrist, i hvilken de vel ikke kunne stemples uden Betaling, men hvor Stempelingen paa den anden Side ikke paadrager Bedkommende Bodeansvar i Henhold til § 7,

og denne Frist er da ligeledes sat til 6 Uger (regnet fra 1ste Juni 1872).

#### Til § 6.

Da der er Tale om en efterfølgende Stempeling af de omhandlede Værdipapirer, og da Stempelingen her kunne ske paa den hurtigste og letteste Maade, er der i nærværende Paragraph foreslaaet at give de Paagjældende Afgang til selv at berigtige Stempelingen ved Anvendelse af Stempelmærke. Forsaauidt Bedkommende imidlertid ikke maatte ønske selv at foretage Stempelingen, maa der selvfølgelig aabnes dem Afgang til at erholde Effekterne stemplede. Denne Stempeling bør da kunne finde Sted saa hurtigt, at Dokumenterne ikke behøve at afleveres, ligesom den sædvanlige i Stempellovens § 11 ommeldte Kjendelse af 16  $\frac{1}{2}$  ikke synes at burde fordres. Navnlig af Hensyn til Hurtigheden vil den sædvanlige Fremgangsmaade næppe ligefrem kunne benyttes, men det vil formentlig kunne forbeholdes Finansministeriet at træffe nærmere Bestemmelse i saa Henseende.

#### Til § 7.

Naar Bøden for Undladelse af at benytte det foreskrevne Stempel her kun er sat til det 50-dobbelte af den undladte Tærtbetaling, medens den i det tidligere Forslag er sat til det 100-dobbelte, er dette motiveret ved, at Tarten i nærværende Forslag er foreslaaet sat høiere end i det tidligere, og at Bøden saaledes, dersom den tidligere Multiplikator bibeholdtes, ofte vilde blive saa høj, at den ganske vilde opsluge Værdien af det vedkommende Værdipapir.

#### Til § 8.

At Mæglerens Ansvar er bibeholdt i nærværende Forslag har sin Grund i, at dette er nødvendigt for Kontrolens Skyld. Det nævnte Ansvar er iøvrigt overensstemmende med det, som ved Stempellovens § 36 er paalagt Mæglerne for Tilfidesættelse af Stempelplichten ved Slutsejler.

#### Til § 9.

Blandt de flere Taxter, som der har